

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719201020
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5719201020.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov: matka V. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXX a otec V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX., F., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 19P/54/2019 zo dňa 04. novembra 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh otca na zníženie výživného na maloletého V., nar. XX.XX.XXXX v celom rozsahu zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Návrhom doručeným na Okresný súd Martin dňa 12.03.2019 sa otec domáhal zníženia výživného na sumu 35 eur mesačne. Uviedol, že sa snažil matkou dohodnúť mimosúdne, avšak neúspešne. Od posledného rozhodnutia súdu o výživnom platil výživné riadne a včas, avšak došlo k podstatnej zmene jeho schopností a možnosti. Od augusta 2018 do 31.12.2018 pracoval pre slovenskú firmu a bol vysielaný do Nemecka. Vzhľadom na prebiehajúce exekúcie mu za mesiac december 2018 vyplatil len sumu 411,42 eur, z ktorých na základe súdnych rozhodnutí potrebuje až 400 eur na úhradu výživného. Pre tohto zamestnávateľa už nepracuje, pretože zmluvu bola uzatvorená na dobu určitú do 31.12.2018 a na forme ďalšej spolupráce sa so zamestnávateľom nedohodli. Momentálne si novú prácu hľadá a od 15.01.2019 je vedený aj na úrade práce v Martine. V zmysle rozhodnutia Rakúskeho súdu vo Viedni je povinný platiť na ďalších dvoch maloletých synov po 130 eur na každého. Ich matka (bývalá partnerka) súhlasila (sms správou zo dňa 15.02.2019) so znížením výživného na 80 eur na každé dieťa. Avšak ani túto sumu nie je schopný platiť a preto podal návrh na zníženie aj voči týmto maloletým deťom. Momentálne spláca 1 izbový byt, ktorý bol nútený prenajímať, aby bol schopný platiť hypotéku (V.). Výška istiny je momentálne okolo 16.000 eur a výška mesačnej splátky 153 eur. Plánuje požiadať banku o súhlas a pomoc s predajom bytu a následným vyplatením exekúcií. Je toho názoru, že sa v jeho prípade podstatne zmenili pomery, ktoré boli v čase vydania rozsudku o výživnom. Čestne vyhlásil, že odo dňa podania návrhu, bez ohľadu na výšku jeho príjmu bude schopný a vždy bude platiť na každé svoje dieťa výživné priamoúmerne vysoké svojim možnostiam a zo všetkého čo zarobí (či už prácou s výplatom mzdy, podnikaním alebo inak) alebo získa (dedením majetku, výhrou v lotérii alebo inak) rozdelí 25% rovnakým dielom medzi všetky svoje deti. Taktiež po rozhovore s maloletým požiadal o zverenie maloletého do svojej osobnej starostlivosti. Porovnaním okolností dôležitých pre stanovenie výšky výživného v čase

skoršieho rozhodovania v júli 2018 s okolnosťami v čase súčasného rozhodovania v novembri 2019, mal okresný súd preukázané, že v priebehu času nedošlo k takým zmenám, ktoré by odôvodňovali prijať záver, že návrh otca je opodstatnený. V čase skoršieho rozhodnutia súdu mal maloletý 14 rokov, aktuálne má rokov 15. Naďalej je žiakom Súkromnej základnej školy Tomáša Zanovitéa a plní si povinnú školskú dochádzku. Vo vzťahu k nákladom maloletého matka uviedla, že jeho náklady ostali nezmenené a spočívajú iba v bežných veciach - strava, oblečenie, obuv, hygiena, pomôcky do školy, náklady na koníčky. Zvýšené ani osobitné výdavky matka neuvádzala a súd ich v rámci vykonaného dokazovania ani nezistil. Jediným novým výdavkom tvrdeným a preukázaným matkou vo vzťahu k maloletému je návšteva anglického jazyka. Oproti pôvodnému rozhodovaniu sa nezmenili ani bytové a majetkové pomery matky. Matka naďalej býva v rodinnom dome, ktorý patrí do BSM. Vo vzťahu k nej ale došlo k podstatnej zmene pomerov v zamestnaní, nakoľko je nezamestnaná od 30.06.2019 a od 01.07.2019 na obdobie šiestich mesiacov jej bola priznaná dávka v nezamestnanosti. V rámci konania otec poukazoval na zmenu pomerov, ktorá nastala na jeho strane. Ako dôvod na zníženie výživného v návrhu na začatie konania uvádzal zmenu svojich možností a schopností. Súd na základe vykonaného dokazovania uvedený dôvod na strane otca nezistil. Naopak, možno konštatoval, že možnosti a schopnosti otca sa nezmenili, nakoľko v priebehu konania ani len neuvádzal, že by ho nejaké objektívne dôvody limitovali v možnosti nájsť si prácu, zamestnať sa (napr. zdravotné dôvody, osobná starostlivosť o maloleté dieťa a pod.). Schopnosť otca nájsť si prácu vyplýva aj z toho, že otec si prácu v rámci prebiehajúceho konania našiel. To, že v nej vydržal iba veľmi krátke obdobie, nakoľko mal pracovať so „strašnou“ chémiou a on s tou pracovať nechcel, resp. že pre prebiehajúcu exekúciu na výživnom mal prísť o vodičské oprávnenie, nemôže byť na ťarchu maloletého dieťaťa. Súd konanie otca vyhodnotil ako dobrovoľné vzdanie sa zamestnania, kedy tak urobil bez náležitej alternatívny zamestnania a zabezpečenia príjmu. Je nutné konštatovať, že aj predchádzajúce zamestnanie otca skončilo za „zvláštnych“ okolností, kedy sa otec a jeho zamestnávateľ diametrálne odlišujú pri ich opise. Z potvrdenia zamestnávateľa vyplýva, že otec si nebol schopný plniť samostatne svoje povinnosti, porušil pracovnú disciplínu. Otec uviedol, že sa nedohodli so zamestnávateľom na ďalšej spolupráci. Podstatné ale je, že otec bol schopný v tomto zamestnaní dosahovať priemerný mesačný príjem vo výške 1 223,52 eura. Okresný súd mal za to, že táto suma predstavuje príjem, ktorý otec dokáže dosahovať a vyjadruje jeho možnosti a schopnosti. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dospel okresný súd k záveru, že návrh otca na zníženie výživného, nie je dôvodný a preto ho v celom rozsahu zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko zákon neustanovuje inak.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal otec v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Otec už netrvá na znížení výživného zo 120 na 35 eur, avšak neustále otec trvá na znížení výživného zo 120 na 70 eur mesačne. Dlžné výživné (na ktorého celkovej výške sa otec s matkou dohodli na pojenávaní - rozsudok 20P/13/2016, v roku 2018 a ktoré sa otcovi k decembru 2019 podarilo splátkami znížiť o viac ako 260 eur) ako aj pravidelné výživné, je od otca vymáhané formou exekúcie. Otec má aktuálne za sebou väčšiu polovicu kurzu (kurz žiadateľov o získanie inštruktorského oprávnenia), ktorý trvá do 26. januára 2020 (plus 20 až 60 dní na záverečnú skúšku a vydanie potrebného preukazu). Prácou inštruktora v autoškole si otec sľubuje stabilný príjem vo výške 650 až 750 eur netto (na trvalý pracovný pomer). Dovtedy bude otec pracovať v sklade (od 07.01.2020) v Martine s mesačným príjmom okolo 600 eur brutto (t.j. asi 490 eur netto). Otec má dlhy z minulosti, ktoré sú od neho vymáhané formou šiestich exekúcií. Okrem malých nepravidelných brigád a hľadania si práce, sa otec v roku 2019 snažil nájsť aj kupujúcich na svoj byt (1 izbový byt v F. na ulici Z. XX). Komunikoval s viacerými realitnými kancelárkami, aby čo najrýchlejšie našiel záujemcov. Oslovil aj zainteresované exekútorské úrady, aby sa s nimi dohodol na súhlase s predajom bytu a vyplatení pohľadávok. Všetky zistenia vyústili do toho, že jeho jediná možnosť je predaj majetku (byt v F. a spoluvlastnícky podiel na pozemku vo V. - na tomto pozemku sa nachádza jeden malý starý dom, v ktorom býva asi 94 ročná pani K. spolu so svojim synom) formou konkurzu za asistencie centra právnej pomoci v Žiline. Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby Okresný súd Martin vydal uznesenie, ktorým rozhodne, že, otec je povinný prispievať na výživu dieťaťa (V. V.) sumou 70 eur, a to vždy do 20. dňa v kalendárnom mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Matka k podanému odvolaniu otca uviedla, že s ním nesúhlasí. Otec nemá žiadne zdravotné problémy, nie je invalid a nemá zverené ani jedno maloleté dieťa v osobnej starostlivosti a nič mu nebráni v tom, aby sa zodpovedne postavil k svojej situácii, ktorú si spôsobil sám nezodpovedným prístupom k životu a k svojim povinnostiam. Môže pracovať aj v zahraničí. Ovláda cudzí jazyk na komunikačnej úrovni.

Otec tvrdí, že nechce pracovať v zahraničí kvôli deťom. Aj toto je špekulácia na úkor svojich detí, pretože sám povedal aj na pojednávaní, že jemu sa neoplatí pracovať, pretože keď mu všetky exekúcie posťahujú, nič mu neostane, a preto je radšej nezamestnaný. resp. nedokladuje oficiálny príjem, ale robí príležitostne s vyplácaním na ruku. Matka bola tiež evidovaná na Úrade práce od 01.07.2019 a dostávala dávku v nezamestnanosti po dobu 6 mesiacov. Od januára 2020 nebude mať žiadne dávky, momentálne si rozbieha svoju vlastnú firmu, kde nemá zabezpečený zatiaľ žiadny príjem. Náklady na maloleté dieťa sa jej reálne zvýšia, keďže maloletý mal 15 rokov a v septembri nastupuje na strednú školu. Vzhľadom na to, že sa exmanžel neustále odvoláva a matka nemá možnosť podať návrh na zvýšenie výživného vzhľadom na zvýšenie výdavkov pre maloletého pokiaľ toto rozhodnutie nie je ukončené, žiada a prosím preto súd, aby súčasťou tohto odvolania a následného nového pojednávania bolo možné žiadať zvýšenie výživného, nakoľko exmanžel bude oddĺžený na základe jeho osobného bankrotu a taktiež bude pracovať tak ako aj uvádza v odvolaní, keďže skončí aj kurz na inštruktora. Aj keby nepracoval ako inštruktora jeho osoba bude oddĺžená od svojich exekúcií, a tým pádom môže bez problémov prispievať na maloletého, aby si plnil svoje povinnosti. Navrhuje preto zvýšenie výživného zo sumy 120 eur na sumu 160 eur.

4. Otec na vyjadrenie matky reagoval, že spláca dlžné výživné na dieťa a k tomu platí riadne výživné priamo na účet matky. To urobí ešte tento mesiac a od nasledujúceho mesiaca mu tieto platby budú pravdepodobne zrazené exekútorským úradom z výplaty. Otec nikdy neprestal platiť výživné. Otec priznáva, že so synom trávil menej času, keďže žil s novou partnerkou a dvomi malými deťmi v zahraničí. Aj preto robí všetko preto, aby pracoval a žil na Slovensku v F., kde všetky jeho 3 deti žijú a aby s nimi mohol čo najviac času tráviť. Zdravotné problémy sa následkom veku i predchádzajúceho zranenia začínajú prejavovať, avšak dokladovať toto nie je momentálne možné. Nezodpovedné je od matky, že keď vedela, že príde o prácu u svojej vlastnej matky, tak si mala už hľadať inú prácu a nie rozbiehať firmu a riskovať problémy s príjmom. Otec platil matke od roku 2008 postupne viac a viac, aj napriek tomu, že súdom mal určené platiť menej. Mohli by sme povedať, že náklady na dieťa sa znížili, pretože vzhľadom na jeho výšku a váhu, dostáva oblečenie od otca ako aj od matkinho nového manžela. Matka prihlásila dieťa na platený anglický jazyk, napriek tomu, že dieťa vie anglicky veľmi dobre a to len preto aby zvýšila mesačné náklady. Otec trvá na znížení výživného zo 120 na 70 eur mesačne.

5. Matka na vyjadrenie otca uviedla, že by rada podotkla, že otec zavádza súd informáciou, že nikdy neprestal platiť výživné. Rada zdokladuje a príkladá prílohu výpis účtu, kedy neplatil (3 mesiace nezaplatil ani cent, pričom bol riadne v tej dobe zamestnaný, žil vo V.). Otec nemá žiadne zdravotné problémy, za posledné 4 roky počas žiadneho pojednávania neuvádzal nič čo by mu bránilo vo výkone akejkoľvek práce, dlhodobo sa vyhýba akejkoľvek práci, ktorá je oficiálna, aby sa tak vyhol zdokladovaniu príjmu. Sám povedal pred sudkyňou, že sa mu neoplatí pracovať. Náklady na maloletého 15 ročného syna sa zvýšia vzhľadom na nástup na strednú školu, kde je v pláne taktiež doučovanie z predmetov, ktoré budú na prijímacích skúškach /doučovanie bude cca február- marec, matematika, SJ/. Maloletý si sám vybral, zdokonaľovanie sa v AJ a nebol to jej návrh, aby sa prihlásil na celoročný anglický krúžok, kde zaplatila 130 eur poplatok, iný krúžok syn nenavštevuje.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65a a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v

odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie prejednávanej veci a vecne správne rozhodol. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia krajský súd uvádza nasledovné:

12. Pri zaoberaní sa myšlienkou výšky výživného sa vychádza z premisy, že obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov v zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Prvotné pri určovaní výšky výživného na dieťa je jeho právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť. Vchádza sa z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti určujúcim hľadiskom sú odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti a možnosti povinného. Je pritom potrebné vychádzať z toho, že výživné má zabezpečiť také materiálne podmienky pre telesný a duševný vývoj dieťaťa, v akých by sa dieťa nachádzalo, keby žilo v harmonickej spoločnej domácnosti svojich rodičov.

13. Prvotným základom pre výpočet výšky výživného je po vykonanom dokazovaní mať riadne preukázané osobné, majetkové a zárobkové pomery oboch rodičov dieťaťa, berúc ohľad na ich individuálne potreby. Možnosti a schopnosti rodiča sú dané jednak jeho vzdelaním, povoláním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosťou uplatniť sa v konkurencii a na trhu práce. Pri určovaní výšky výživného súd prihliada tiež na základné potreby maloletého dieťaťa, ktoré je v určitej etape vývoja a veku.

14. Pri posudzovaní schopnosti a možnosti povinného rodiča nie sú rozhodné len jeho skutočné zárobkové (majetkové) pomery, ale jeho potenciálne zárobkové (majetkové) pomery dané napr. jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovnými skúsenosťami. Okresný súd pri výpočte výživného zobral do úvahy aj toto kritérium. Odvolací súd však uvádza, že pri použití potenciálneho príjmu, ako základu výpočtu pre určenie výšky výživného, treba tento parameter posudzovať komplexne. Potenciálny príjem netreba považovať za nekonečnú hranicu možností, ale je tiež limitovaný určitými mantinelmi, ktoré treba posudzovať individuálne a jednotlivo pre každý prípad. Potenciálny príjem nie je daný len možnosťami ponuky na trhu práce, aktuálnym dopytom po pracovnej sile, ale je ovplyvnený aj reálnymi možnosťami povinnej osoby. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale aj na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosť, pracovné skúsenosti. Možnosť dosiahnuť potenciálny príjem môže byť spojená s nutnosťou presťahovať sa za prácou do miesta, kde je dopyt po takejto pracovnej sile vyšší, čo je tiež spojené s ďalšími výdavkami na obstaranie bývania a zabezpečenia živobytia. Ďalším obmedzením dosiahnuť potenciálny príjem je nadanie, zručnosť, kvalita odvádzanej práce a schopnosť zaradiť sa do konkurenčného prostredia. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť aj majetkové pomery povinného rodiča. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodiča a jednak jeho životný štandard, ktorým sa navonok prezentuje.

15. Je nevyhnutné podotknúť, že aj keď zákon o rodine rozhodujúce kritéria určovania výživného (odôvodnené potreby výživou oprávnenej osoby a možnosti a schopnosti výživou povinnej osoby) definuje ako rovnocenné, z faktického hľadiska sú predsa len možnosti a schopnosti povinnej osoby plniť výživné významnejšie. Inými slovami, pokiaľ schopnosti a možnosti povinnej osoby sú limitované, resp. objektívne obmedzené, odôvodnené potreby výživou oprávnenej osoby (hoci aj reálne dané a nespochybňované) nemôžu samy o sebe podmieniť inú, v tomto prípade vyššiu výšku výživného, než zodpovedá schopnostiam a možnostiam výživou povinnej osoby.

16. V rámci konania otec poukazoval na zmenu pomerov, ktorá nastala na jeho strane. Ako dôvod na zníženie výživného v návrhu na začatie konania uvádzal zmenu svojich možností a schopností. Ani odvolací súd takýto dôvod nezistil. Možno konštatovať, že možnosti a schopnosti otca sa nezmenili, nakoľko v priebehu konania ani len neuvádzal, že by ho nejaké objektívne dôvody limitovali v možnosti nájsť si prácu, zamestnať. V odvolacom konaní otec uvádzal zhoršenie zdravotného stavu, avšak o tom nedoložil žiadne dôkazy, ktoré by toto tvrdenie akýmkoľvek spôsobom robili reálnym. Otec sám v rámci odvolacieho konania uviedol, že má aktuálne za sebou väčšiu polovicu kurzu (kurz žiadateľov o získanie inštruktorského oprávnenia), ktorý trvá do 26. januára 2020 (plus 20 až 60 dní na záverečnú skúšku a vydanie potrebného preukazu). V súčasnosti by tento kurz mal byť ukončený. Prácou inštruktora v autoškole si otec sľubuje stabilný príjem vo výške 650 až 750 eur netto (na trvalý pracovný pomer). Dovtedy bude otec pracovať v sklade (od 07.01.2020) v Martine s mesačným príjmom okolo 600 eur brutto (t.j. asi 490 eur netto).

17. Na druhej strane treba prihliadať na odôvodnené potreby maloletého, ktorý sa nachádza v určitej etape veku a vývoja. Maloletý syn je vo veku 15 rokov, pričom jeho náklady na výživu sa zvýšia nástupom na strednú školu. Matka uviedla, že má v pláne taktiež doučovanie z predmetov, ktoré budú na prijímacích skúškach /doučovanie bude cca február- marec, matematika, SJ/. Maloletý si sám vybral, zdokonaľovanie sa v AJ a nebol to jej návrh, aby sa prihlásil na celoročný anglický krúžok, kde zaplatila 130 eur poplato.

18. Na základe uvedeného je odvolací súd názoru, že otec je schopný na výživu maloletého prispievať mesačne sumou 120 eur, aj napriek prebiehajúcim exekúciám, a preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

19. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. V zmysle § 57 CMP O povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)